390L0365

Nr L 180/28 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 13.7.90

RÅDETS DIREKTIV

av den 28 juni 1990

om rätt till bosättning för anställda och egna företagare som inte längre är yrkesverksamma

(90/365/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (3), och

med beaktande av följande:

Artikel 3 c i fördraget föreskriver att gemenskapens verksamhet, på det sätt som föreskrives i fördraget, skall innefatta avskaffandet medlemsstaterna emellan av hinder för personers fria rörlighet.

Artikel 8a i fördraget föreskriver att den inre marknaden måste vara bildad senast den 31 december 1992. Den inre marknaden utgörs av ett område utan inre gränser, inom vilket fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital tillförsäkras i enlighet med fördragets föreskrifter.

Artiklarna 48 och 52 i fördraget föreskriver fri rörlighet för arbetstagare och egna företagare, vilket medför rätt att bosätta sig i de medlemsstater där de är yrkesverksamma; det är önskvärt att denna rätt till bosättning också ges personer som har upphört med sitt yrkesverksamma liv, även om de inte begagnat sig av sin rätt till fri rörlighet under det yrkesverksamma livet.

De som omfattas av rätten till bosättning får inte utgöra en orimlig börda för värdmedlemsstatens finanser.

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1408/71 (4) i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 1390/81 (5) är de personer som uppbär kontanta sjuk- eller ålderspensionsbidrag eller pensioner till följd av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom berättigade att fortsättningsvis få dessa bidrag och pensioner, även om de är bosatta i en annan medlemsstat än den där den betalningsansvariga institutionen finns.

Denna rätt kan till fullo utnyttjas, endast om familjemedlemmarna också får samma rätt.

För dem som berörs av detta direktiv bör administrativa åtgärder gälla liknande dem som fastställts i synnerhet i direktiv 68/360/EEG (6) och direktiv 64/221/EEG (7).

Fördraget lämnar för den nu aktuella åtgärden inga andra befogenheter än dem som finns i artikel 235.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall bevilja rätt till bosättning för medborgare i medlemsstaterna som har arbetat som anställda eller egna företagare och för deras familjemedlemmar enligt definition i punkt 2, under förutsättning att de erhåller sjuk- eller förtidspension eller ålderspension eller pension på grund av arbetsolycka eller sjukdom med ett belopp som är tillräckligt stort för att undvika att de kommer att ligga det sociala trygghetssystemet i värdmedlemsstaten till last under den tid de bor där, och under förutsättning att de omfattas av heltäckande sjukförsäkring i värdstaten.

Den sökandes tillgångar skall anses vara tillräckliga, då de överstiger den nivå under vilken värdmedlemsstaten får bevilja sina medborgare socialbidrag, varvid hänsyn skall tas till de personliga förhållandena hos personer som tillåtits bosätta sig i landet enligt punkt 2.

Om det andra stycket inte kan tillämpas i en medlemsstat, skall den sökandes tillgångar anses tillräckliga, om de överstiger den lägsta folkpension som betalas ut av värdstaten.

2. Följande personer skall oavsett sin nationalitet ha rätt att bosätta sig i en annan medlemsstat tillsammans med innehavaren av ett uppehållstillstånd:

a) Hans eller hennes make och deras avkomlingar som är beroende av dem för sin försörjning.

(1) EGT nr C 191, 28.7.1989, s. 3 och EGT nr C 26, 3.2.1990, s. 19.
(2) Yttrande avgivet den 13 juni 1990.
(3) EGT nr C 329, 30.12.1989, s. 25.
(4) EGT nr L 149, 5.7.1971, s. 2.
(5) EGT nr L 143, 29.5.1981, s. 1.
(6) EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 13.
(7) EGT nr 56, 4.4.1964, s. 850/64.

b) Släktingar i föregående led till innehavaren av uppehållstillstånd och hans eller hennes make.

Artikel 2

1. Rätten till uppehållstillstånd skall kunna styrkas med ett dokument kallat "Uppehållstillstånd för en medborgare i en medlemsstat i EEG", vars giltighet får begränsas till fem år och som skall kunna förnyas. Medlemsstater får emellertid, då de anser detta nödvändigt, kräva omprövning av tillståndet vid utgången av de två första årens bosättning. Om en familjemedlem inte är medborgare i en medlemsstat, skall för honom eller henne utfärdas ett uppehållsdokument med samma giltighetstid som det som utfärdas till den medborgare som han eller hon är beroende av.

För att utfärda uppehållstillstånd eller dokument får medlemsstaten endast kräva att den sökande uppvisar ett giltigt identitetskort eller pass och styrker att han eller hon uppfyller kraven enligt artikel 1.

2. Artiklarna 2, 3, 6.1 a och 6.2 samt artikel 9 i direktiv 68/360/EEG skall också tillämpas på dem som omfattas av detta direktiv.

Maken och de barn som är beroende av en medborgare som har rätt att bosätta sig inom en medlemsstats territorium skall ha rätt att påbörja vilken verksamhet som helst, som anställd eller egen företagare, var som helst inom denna medlemsstats territorium, även om de inte är medborgare i en medlemsstat.Medlemsstaterna får inte avvika från detta direktivs bestämmelser utom med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa. I så fall skall direktiv 64/221/EEG gälla.

3. Detta direktiv får inte påverka befintlig lag om förvärv av andra hem.

Artikel 3

Uppehållstillståndet skall fortsätta att gälla så länge innehavaren uppfyller kraven enligt artikel 1.

Artikel 4

Inom högst tre år efter detta direktivs genomförande och därefter med tre års intervall skall kommissionen avfatta en rapport om detta direktivs tillämpning och överlämna den till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 1992 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 28 juni 1990.

På rådets vägnar

M. GEOGHEGAN-QUINN

Ordförande